

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

In nocte Nativitatis Domini. Et reclinavit eum in præsepio, quia non erat ei
locus in diversorio. Aut Christus fallitur, aut mundus errat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

IN NOCTE NATALIS DOMINI.

*Et reclinauit Eum in præsepio, quia non erat eis locus
in diversorio. Luc. 2.*

VERITAS PRACTICA.

Aut Christus fallitur, aut Mundus errat.

RATIO EST, Quia ex duobus contradictoriè
seu contrariè oppositis, necesse est alterum falli
& errare.

Sed Christus & Mundus, sic sunt inter se op-
positi.

Ergo aut Christus fallitur, aut Mundus errat.

SED quia divinam falli impossibile est Sapien-
tiam, hinc necessario sequitur Mundum er-
rare, ac proinde ab eo tam cavendum, quam
Christo conformari volumus.

I. PUNCTUM.

PERVENIUNT tandem sub vesperam,
Maria & Joseph, in Bethleemiticum
oppidum, quò eos obedientia Cæsari
Augusto reddita, vocaverat. Diverso-
riorum aliquod, ut mos est viatorum, in Ci-
vitate quærunt, sed undique repelluntur, tum
ob multitudinem adventantium, tum ob pau-
peratam quam præ se ferebant. Egressi igitur
civitate, sese recipiunt in vicinum quoddam
antrum omnibus per vium, quod stabuli for-
mam & usum referebat. Hæc est scilicet illa
domus hoc palatium quod Filio suo nascituro
paraverat Deus! Illie sanctissima Parens divini
sui partus præsentens (celicissimam horam,
Præsepe ad lectuli modum, qua potest indu-
stria & pietate, componit; stramen, fœnum,
paleas, & quicquid vile est hujusmodi collig-
git, tum pannos lineos inopes quidem, sed be-
ne mundos, involvendo filii corpusculo parat.

ECCE autem cum quietum silentium con-
tineret omnia, & nox in suo cursu medium iter
haberet, Omnipotens sermo Dei, Verbum illud
divinum, jam novem mensibus incarnatum,
à Regalibus Sedibus venit; **INTACTA**
MATRE NASCITUR, apparet nudus in
terra, pannis involvitur, in præsepio reclina-
tur, quia non erat locus in diversorio!

O verè Verbum brevium quod fecit Domi-
nus super terram! Quàm multa paucis com-
prehensa mysteria! Deus homo! Deus infans!
Deus in præsepio! Quid hic primum aut ul-
timum mirer! Junge te anima, junge te cordi-
bus Mariæ & Josephi, nam altiora sunt & sa-
ceratiora mysteria, quàm ut ipsa tu sola possis
complecti; adora cum ipsis natum Deum; ad-
mirare cum illis parvulum; congaude, con-
dole, & omnes illorum affectus indue quibus
tam debito pietatis officio, erga Deum tuum
te exolvas, & ad fructum quem præterdit re-
ferendum, cum ipsius gratis, te disponas.

HIC est autem ejus finis, & fructus inter
alios, ut agnoscas quàm longe Mundus erret
in suis dictis & factis, ne cum illo erres.
Agnosces vero hic tam certò & evidenter,
quàm certum est & evidens ex Christiana fi-
de, Christum non posse falli. Nam posita Ve-
ritate, quæ ex Divo Bernardo est, *Aut Chri-*
stus fallitur, aut Mundus errat; quantum est
evidens & infallibile, Christum non posse fal-
li, tam erit omnino evidens & manifestum
quod Mundus erret.

Ratio quæ id convincit, ipsa est, qua pro-
posita Veritas declaratur; Nempe ex duo-
bus contradictoriè vel contrariè oppositis,
necesse est alterutrum falli seu falsum esse.

K 3

Hoc

Sap. 18.

If. 10.

Rom. 9.

Serm.;

de Na.

Ex 1. E.
len. 4.
L. 10. Me-
cap. 6.
5. Phys.
textu 25.

Hoc est principium indubitatum, & ipso natura lumine notum, unde hæc effata communia, & ab omnibus ubique semper recepta emanarunt; De quocumque affirmatur alterum oppositorum, negatur alterum. De natura contrariorum est semper expellere. Conservativum unius contrarii est destructivum alterius. Contradicentium nullum est medium. Contradictio est pugna affirmationis & negationis. Denique impossibile est duo contradictoria esse simul vera, aut simul falsa. Quod quidem tam certum est, ut ne per ipsam Dei omnipotentiam aliter fieri possit. Neque est aliud quicquam quod negetur à Deo fieri posse, nisi quod contradictionem implicat, nisi quod contradictorium est; hoc unum respondetur, si quid divinitus negetur impossibile. Arque hoc tam clarum est non posse fieri, ut alio probationis lumine quo illustretur, non sit opus.

Deut. 28.

Hæresne dubius in hac veritate? Palpatres in meretricem, quæ est damnosa cæcitas.

II. PUNCTUM.

SED Christus & mundus sunt contradictorie seu contrarie oppositi.

1. Joann. 2.

Licet contradictoria & contraria, duæ sint diversæ oppositiones, unam tamen eandemque in Christo sic nato statuimus, quia quæ ratione est contrarie oppositus mundo, eadem est contradictorie oppositus. Contrarius nempe est mundo Christus, quia contrariam mundo vitam instituit. Omne quod est in mundo, inquit dilectus Discipulus, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ. At omne quod est in stabulo Bethlemico seu in Christo ibi nato, & in præsepio reclinato, oppositum est & plane contrarium illi triplici concupiscentiæ. Perpende diligenter.

Tract. 24.
In Joann.

Serm. 3.
in Nativ.

Sic verò est etiam contradictione mundo oppositus, id est, illud affirmat quod mundus negat, aut illud negat quod affirmat mundus; Nam etsi Christus infans nihil loquitur, nihil ore affirmat aut negat; non desinit tamen loqui & loquendo destruere quod mundus adstruit. Ipsi opus loquela est, ut ait S. August. Quia ipse Christus verbum Dei est, etiam factum verbi, verbum nobis est. Hoc præclare S. Bernardus, in stabulo, inquit, nascitur Christus. & in præsepio reclinatur. Et nonne ipse est qui dicit, meus est orbis terra. & plenitudo ejus? Quid ergo stabulum elegit? Plane ut reprobat

gloriam mundi, damno: sæculi vanitatem; Ne dum loquitur lingua, & quacunque sunt de eo clamant, prædicant, Evangelizant; ipsa quoque infantilia membra non silent. In omnibus mundi iudicium arguitur, subvertitur, confutatur. Et alibi. Infans quidem est, sed Verbum. Infans cuius ne ipsa quidem infantia tacet. Clamat hoc stabulum clamat præsepe, clamant lachryma, clamant panni. Nempe illud ipsum quod postea prædabit, Beati pauperes spiritu: Væ vobis divitibus. Et quæ toto continentur Evangelio.

Serm. 5.
in Nativ.

Matth. 5.
Luc. 6.

Ah Christe Jesu, jam capio quod dixisti, Mundus me odit quia testimonium perhibeo de illo, quod opera eius mala sunt, & rursum, Constatte, Ego vici mundum.

Joann. 7.

Ibid. 16.

III. PUNCTUM.

UT Christus ergo fallitur, aut mundus errat; seu potius, cum ergo Christus non fallatur, certissime mundus errat. Nam ab iisdem principiis utraque plane manat conclusio. Nempe ex duobus oppositis, alterum um falli necesse est; Christus autem & mundus sunt inter se oppositi; Aut ille igitur, aut iste fallitur; Est enim veritas indivisibilis, aut tota se tenet ex parte unius, aut tota ex parte alterius. At cum Christus sit ipsa Veritas, & ipsa Dei Sapientia, quæ nec falli potest nec fallere, quid sequitur nisi mundum falli? quid sequitur eligentem Christo quod carni molitius est, nisi quod ait S. Bernardus, id ergo melius, id utilis, id potius eligendum: & quisquis aliud doceat vel suadeat, ab eo tanquam à seductore cavendum. Tum idem pergens, iam verò, inquit etiam nocte nasci voluit; Vos sunt qui tantopere gestiunt ostentare semetipsos? Christus elegit quod salubrius iudicat, vos eligitis quod reprobat ille. Quis prudentior è duobus? Cujus iudicium justius? Cujus sententia sanior?

Serm. 3.
in Nativ.

Ut fructuosius verò hæc tibi & aliis applices, agnoscendum universim & particulatim quam late pateat, & quam facile sese diffundat & communicet iste mundus qui est oppositus Christo: quam in te partem habeat, quid in te, quid in sensu, in affectu, in verbis, & tota vita simile mundo sit & Christo dissimile. Ne quis autem sibi palpet quasi qui de Christo melius sentiat quam de mundo, audiat S. Joannem Chrysostomum longe aliter de se ac suis, qui te forte non erant deteriores, affirmant-

L. I. de
Comp. c. 1
firmantem: Etenim si quis extrinsecus undecumq; adesset & præceptorum Christi ac nostra conversationis confusionem ac perturbationem videret, nescio an alius magis illos quàm nos, inimicos esse & contrarios præceptorum Christi iudicaret. Quasi enim qui studium quoddam habuerimus contraria in omnibus gerere quàm ille mandavit, ita viam hanc vitæ peragimus. Et

post exhibita Christi exempla & monita, sic pergit; Ad hæc quid dicimus? pro singulis enim hic lachryma tantummodo proferenda sunt. & confusio habenda est; Apertè enim contra hæc omnia militamus. Væ mundo à scandalis! Et væ tibi à mundo, quisquis ab eo tibi non caves, quisquis Christo totus non adhæres. Hæc loquere, & exhortare.

Ibid. c. 4.

Matt. 18.

IN DIE NATALIS DOMINI.

Magnificatus est Rex pacificus, super omnes Reges universæ terræ. 3. Reg. 10.

VERITAS PRACTICA.

Christus in præsepi, & Christianus in humilitate, magis magnificatus est quàm Salomon in Throno suo.

RATIO EST. Quia tota Salomonis magnificentia in his quatuor consistebat, Sapientia, Potentia, Divitiis, & Deliciis.

Sed Christus, & Christianus in his quatuor magis abundant.

Ergo uterque magis magnificatus est quàm Salomon in Throno suo. Quod certè mirum, & valde considerandum.

I. PUNCTUM.

Tract. 1.
in Ioanis.
Nevile aliquid putares, inquit S. August. quale conservisti cogitare, cum verba humana soleres audire, audi quid cogites, Deus erat Verbum. Sic planè modo, ne vile aliquid putes, cum cogitas puerum in præsepi positum, audi quid cogites, Magnificatus est Rex pacificus; Non modo magnus est iste puer, quia Deus est; sed ut simul homo atque infans in præsepi positus.

magnificatus est supra omnes Reges, & supra quam ipse Rex Salomon in throno suo. Quod enim dicebatur de Salomone super omnes alios Reges universæ terræ, hoc modo Ecclesia usurpat de Christo Domino: Atq; ab his verbis officium quod de eius Natali instituit, exorditur, ut intelligamus non sic cogitandum esse patrum & humiliatum Dominum, quin simul magnum & maximè magnificatum consideremus.

Neque id tantum de Christo intelligas, sed & de Christiano, Christi sui sectatore, in Paupertatis, Continentiæ, Humilitatis, Contemptus mundi, cæterarumque virtutum praxi. Non sic deprimatur illis virtutibus, quin simul exaltetur. Non sic invitat suos Christus ad contemptum gloriæ, divitiarum, & voluptatis, ut nullam eis gloriæ, nullas divitias, nullas voluptates concedat. Non hæc sustulit bona Christus, sed mutavit. Sustulit gloriæ vanam, & proposuit veram: fallaces commutavit divitias in solidas, & nunquam perituras; voluptatem carnis transtulit in gaudium spiritus, & in illam pacem, Quæ exuperat omnem sensum. Phil. 4.

Atque